

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא: כה כחוש הוא.												!	◇	ענה.
הכוחו עשרה בני אדם בעשרה מקלות ומת, בין בבת אחת בין בזה אחר זה - פטורין.	תנו רבנן: [רבנן]												◇	ענה.
בוה אחר זה - האחרון חייב, מפני שקירב את מיתתו.	רבי יהודה בן בתירא:												◇	ענה.
ושניהם מקרא אחד דרשו, (ויקרא כ"ד) ואיש כי יכה כל נפש אדם.	רבי יוחנן:												■	ענה.
כל נפש - עד דאיכא כל נפש.	רבנן סברי:												■	ענה.
כל נפש - כל שהוא נפש.	רבי יהודה בן בתירא סבר:												■	ענה.
הכל מודים בהורג את הטריפה שהוא פטור. בגוסס בידי שמים - שהוא חייב. לא נחלקו אלא בגוסס בידי אדם:	רבא:												■	ענה.
מר מדמי ליה לטריפה	[רבנן]												■	ענה.
ומר מדמי ליה לגוסס בידי שמים.	[רבי יהודה בן בתירא]												■	ענה.
מאן דמדמי ליה לטריפה - מאי טעמא לא מדמי ליה לגוסס בידי שמים?													⚡	ענה.
גוסס בידי שמים - לא איתעביד ביה מעשה, האי איתעביד ביה מעשה.													!	ענה.
ומאן דמדמי ליה לגוסס בידי שמים מאי טעמא לא מדמי ליה לטריפה?													⚡	ענה.
טריפה - מחתכי סימנים, הא - לא מחתכי סימנים.													!	ענה.
(ויקרא כ"ד) ואיש כי יכה כל נפש אדם, - להביא המכה את חברו ואין בו כדי להמית, ובא אחר והמיתו שהוא חייב.	תני תנא קמיה דרב ששת:												■	ענה.
אין בו כדי להמית פשיטא													⚡	ענה.
אלא: יש בו כדי להמית, ובא אחר והמיתו - שהוא חייב, וסתמא כרבי יהודה בן בתירא.													■	ענה.
ההורג את - הטריפה - פטור. וטריפה שהרג, בפני בית דין - חייב, שלא בפני בית דין - פטור. בפני בית דין חייב - דכתיב (דברים י"ג) ובערת הרע מקרבך. שלא בפני בית דין פטור - והוא לה עדות שאי אתה יכול להזימה, וכל עדות שאי אתה יכול להזימה לא שמה עדות.	רבא:												■	ענה.
הרובע את הטריפה - חייב. טריפה שרבע, בפני בית דין - חייב, שלא בפני בית דין - פטור. בפני בית דין חייב - דכתיב (דברים י"ג) ובערת הרע מקרבך. שלא בפני בית דין פטור - והוא לה עדות שאי אתה יכול להזימה.	ואמר רבא:												■	ענה.
הא תו למה לי? היינו הך													⚡	ענה.
הרובע את הטריפה איצטריכא ליה, מהו דתימא: ליהוי כמאן דמשמש מת, וליפטור, קא משמע לן דמשום הנאה הוא, והא אית ליה הנאה.													!	ענה.
עדים שהעידו בטריפה והוזמו - אין נהרגין, עדי טריפה שהוזמו - נהרגין.	ואמר רבא:												■	ענה.
אפילו עדי טריפה שהוזמו אין נהרגין, לפי שאינן בוזמין זוזמין.	רב אשי:												■	ענה.
שור טריפה שהרג - חייב, ושור של אדם טריפה שהרג - פטור. מאי טעמא? אמר קרא (שמות כ"א) השור יסקל וגם בעליו יומת, כל היכא דקרינא ביה וגם בעליו יומת - קרינן ביה השור יסקל, וכל היכא דלא קרינן ביה וגם בעליו יומת - לא קרינן ביה השור יסקל.	ואמר רבא:												■	ענה.
אפילו שור טריפה נמי שהרג - פטור. מאי טעמא - כיון דאילו בעלים הוו פטירי - שור נמי פטור.	רב אשי:												■	ענה.
שיסה בו את הכלב וכו'.													■	ענה.
כשתמצא לומר, לדברי רבי יהודה - ארס נחש בין שיניו הוא עומד, לפיכך: מכיש - בסוף, ונחש - פטור. לדברי חכמים - ארס נחש מעצמו הוא מקיא, לפיכך: נחש - בסקילה, והמכיש - פטור.	רב אחא בר יעקב:												■	ענה.
המכה את חברו, בין באבן בין באגרופ, ואמדוהו למיתה והיקל ממה שהיה, ולאחר מכאן הכביד ומת - חייב.	[רבנן]												■	ענה.
פטור, שרגלים לדבר.	רבי נחמיה:												■	ענה.

